

דַּרְשֵׁתִי קַרְבָּתְךָ

על פי שיעורו של הרב איתן כהן שליט"א • השיעור נמסר בבית הכנסת פרי מגדים, צפת ת"ו • במוצ"ש פרשת אחרי מות - קדושים, תשפ"ו

בקשה מההורים - להרים טלפון

יש פה הורים שמתקשרים אליי: תעשה טובה, אם אתה יכול לדבר... [אני לא מכיר את ההורים האלו] לפחות שהבן שלי ירים טלפון אליי. ילדים אפילו טלפון לא מרימים לאבא ולא לאמא, וההורים בצער גדול. אל תבוא, אל תבקר, תתקשר, תגיד שבת שלום. תעשה טובה, אם אתה יכול לדבר בשיעור, אולי יצא מזה משהו.

צריך לדעת, אם אתה מחפש להיות בן אדם קדוש, אתה מחפש הצלחה בחיים שלך, תדע לך שעל ידי כיבוד אב ואם אתה לא יודע מה אתה יכול לזכות.

הסיפור השני - הבחור שעזר לאביו וניצל מהצבא

סיפר הרב מאיר שמואלי שליט"א, סיפור שקרה שבוע שעבר, פלא פלאים. שמעתי את זה ממנו, אם לא שהוא סיפר את זה, זה לא נראה סיפור אמיתי. הוא סיפר: יום אחד, אני בישיבה לומד. מתקשר אלי אבא שלי, אומר לי: בני, אני צריך עזרה אם אתה יכול לבוא. אומר לו: אבא, אני בישיבה, אני לומד, מתי אני יכול הכי מאוחר לבוא אליך? אומר לו אביו: בעשר בלילה מתאים? אומר לו הבן: מתאים, אני אבוא. באמת, אני ב-10 הגעתי, אכלתי, עזרתי לאבא כמעט עד שתיים עשרה בלילה.

סיימנו, חשבתי לעצמי, אני אחזור לישיבה או שאני אשאר פה לישון? אמרתי: אני כבר פה אצל ההורים, אני אשאר.

עכשיו אתם מכירים, יש אנשים שמשתיים עשרה בלילה החליטו שזה הזמן המתאים לשפץ את הבית. עכשיו אני, הישנה שלי מאוד קלה, והבן אדם פתאום החליט לקדוח. אני אומר לעצמי: מה? נורמלי? 12, כמעט אחד בלילה, קודח הבן אדם פה. טוב, כמעט 2 בלילה, לא הולך להירדם.

אני אומר לעצמי: טוב, מה לעשות, זה חלק מהגזירה שיש, אתה גר בבניין, יש כל מיני אנשים. אני בשעה 3 מתחיל קצת להתנמנם, אני שומע מהחלון שני אנשים שבאו לגנוב לי את האופניים החשמליות. אחד אומר לשני: תחתוך את הזה מפה, תזוז מפה. בזכות השכן ששיפץ את הבית, הייתי ער. פתחתי את החלון, זרקתי עליהם איזה בקבוק זכוכית, התפוצץ, הם ברחו. אני ירדתי למטה, פתחתי, הוצאתי את האופניים והעלתי למעלה.

טוב, ספר הבן אדם, אולי בשעה... אני מתחיל להתנמנם, אני שומע בום בתוך הבניין. ריבונו של עולם, מה יש לבניין הזה? יש איזה אברך שמתאים לו ב-4 לפנות בוקר להוריד את המקרר למטה. אין מעלית. עכשיו הוא עם העגלה, וכל מדרגה: בום! אני אומר לעצמי: ריבונו של עולם, היום נגזר עליי לא לישון.

טוב, אני עם הפיג'מה, אמרתי: מסכן, אני כבר לא ישן, נעזור לאברך הזה. באמת עזרתי לו, וכשהגענו לפתח של הבניין, פתאום אני רואה את המשטרה הצבאית עוצרת ליד הבניין. אמרתי: אולי זה בשבילי, אני פה לא נשאר. עם הפיג'מה ברחתי לאיזה מקום, התחבאתי שמה.

אחרי עשרים דקות מתקשרת אמא שלי: איפה אתה? אמרתי לה: אמא, אני באיזה מקום, מה הבעיה? היא אומרת: הגיעה משטרה צבאית, בעטו בדלת. אמרתי לעצמי: מי זה? פתחתי את הדלת, אמרו: זה המשטרה, מחפשים אותך. אמרתי: הוא ישן בחדר. נכנסו לחדר, אתה לא בחדר. אתה יודע, הפכו את כל הבית, חשבו שאני צוחקת איתם. וחייפו אותך, לא מצאו אותך, הלכו. אמרתי לה: אמא, אני חוזר.

אומר הבחורצ'יק הזה: על זה שבאתי לעזור לאבא שלי, תראה מה הרווחתי. גם נשארו לי האופניים שלי, וגם ניצלתי מהצבא. מה? זה הסיפור שקרה עכשיו שבוע שעבר.

כמה שבן אדם זוכה לכבד את אבא שלו, איזה זכות עצומה זה. איזה קדושה, נראה לך הכי פשוט שבעולם. אתה לא יודע מה אתה יכול לזכות ברגעים של מצוות כיבוד אב ואם.

הסיפור השלישי - העשיר שזכה בזכות כיבוד הוריו

סיפר איזה יהודי אחד: הלכתי לרב חיים מאיר הגר מויז'ניץ, בעל "אמרי חיים" ואמרתי לו: הרב, מכיוון שיש לי משפחה גדולה, אני צריך שהרב יברך אותי שאני אזכה לעשירות. בנוסף, אני יודע שהרב בירך את פלוני שיזכה לעשירות גדולה, והבן אדם הזה היום אחד העשירים הגדולים. אז הברכה של הרב עובדת, אז אני רוצה שהרב יברך אותי שאני אזכה לעשירות גדולה.

אמר לו הרב, בעל "אמרי חיים": לא. אותו פלוני שהזכרת, זכה לעשירות רק בגלל מצוות כיבוד אב ואם. ואני אסביר לך: אבא שלו עבד באיזה משרה זולה

להיות קדוש... כבד את אביך ואת אמך!

"קדושים תהיו". יכול כמוני? זאת אומרת, יש הוה אמינא שהיינו צריכים להגיע לקדושה ממש כמו אלוקים. תלמוד לומר: "כי קדוש אני" - קדושתו למעלה מקדושתכם.

אני עכשיו רוצה להיות בן אדם קדוש, תגיד לי מה אני אמור לעשות? זה לא משהו באוויר התורה ישר מורידה את זה למעשים.

מה המצווה הראשונה שהתורה כותבת? "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו". פלא פלאים.

הסיפור הראשון - הבן שטיפל באביו וניצל ממוות

השבוע סיפר ר' שלמה לוינשטיין שצלצל אליו אחיו של האדמו"ר מאנטניא - ר' לייזר הגר מרבני חסידות ויז'ניץ מאשדוד, וסיפר לו סיפור שקרה בשנת תשע"ה, לפני 11 שנה, סיפור נורא עד מאוד, שסיפר לו אחיו האדמו"ר.

[הערה ויז'ניץ ואנטניא היו אחים, ויז'ניץ נהייתה חסידות גדולה, ואנטניא נשארה קטנה, או שנהייתה קטנה בגלל השואה].

וכך סיפר האדמו"ר מאנטניא לאחיו ר' לייזר: אחד המשתתפים בשיעורים (של האדמו"ר), לא הגיע כמה ימים. החלטתי ללכת לבקר. לראות מה קורה איתו? הגעתי לבן אדם, שאלתי אותו: מה קורה? אומר לי: "ברוך השם, הכל בסדר". למה אתה לא באת לשיעורים כבר כמעט שבוע?

אני אספר לרב: ביום שני אני לא הרגשתי הכי טוב. אז הרופא הציע שנעשה בדיקת אקו לב במאמץ. הלכתי לבית חולים, אמרו לי בבית חולים: תחתום. אמרתי: על מה אני חותם? הראו לי את כל הרשימה - פחד פחדים. אמרתי: אני לא חותם. איך אני אחתום? הכל מפחיד שמה. אמרו לי: עזוב, זה בשביל קופת חולים רק שתהיה מכוסה. אין מה לעשות. טוב, חתמתי.

עשו לי את הבדיקה. אומר לי הרופא: הבדיקה יצאה מצוין, רק עכשיו תשכב פה על המיטה, נעשה א.ק.ג. ותלך הביתה. הוא נשכב על המיטה, ופתאום הוא קיבל דום לב. הרופא שטיפל בו נתן איזה צעקה, הגיעו שם שני רופאים בכירים מאוד של 'לב', עשו לו עיסוי. הלב חזר לתפקד, אבל הוא היה בלי הכרה במשך 36 שעות.

אחרי 36 שעות התעורר הבן אדם. שם את הבגדים, בא ללכת. שואל אותך הרופא: לאן אתה הולך? אומר לו: לאן אני הולך? הולך הביתה! אמר לו הרופא: אתה לא הולך לשום הביתה, אתה יודע איזה יום היום? הוא אמר: יום שני. אמר לו הרופא: לא, אתה ישנת 36 שעות, יום שלישי עבר עכשיו (הוא כבר הבין שהוא פספס ספירת העומר), אתה לא הולך הביתה, צריך לעשות בדיקות. עשו בדיקות, הכל יצא תקין. אמר לו: אתם רואים, יצא תקין, אני יכול ללכת. אמר הרופא: לא, אנחנו לא יכולים לשחרר אותך, מחר עוד בדיקות. עד למחרת הוא נשאר בבית חולים.

בצהריים עשו לו בדיקות, הרופא קורא לו, אומר לו: תשמע, אין אפילו לא אחד ממיליון שעבר את מה שעברת, וזה לא השאיר לו רושם, אין כזה דבר! משהו פה לא הגיוני.

ואז מספר הבן אדם לאדמו"ר שאלתי את הרופאים: אתם מאמינים? אחד אמר לי כן, אחד אמר לי לא. הכנסתי את היד לכיס, והוצאתי פתק בלמיניציה. וסיפרתי להם, תראו, אני ואשתי מטפלים באבא שלי כבר שנים על גבי שנים. ואנחנו מכבדים אותו בכל מה שאנחנו יכולים. לפני שבוע אבא שלי קרא לי ואמר: "תשמע, אני רוצה להחמיא לך". לקח דף, כתב: "אני מודיע בזה שבני פלוני וכלתי פלונית מכבדים אותי בכל מיני כיבוד, ומן הראוי שיתקיים בהם 'למען יריכון ימין'... חתום אבא". שמחתי מאוד לקבל את זה מאבא שלי, שמתי את זה בלמיניציה, ושמתי את זה בכיס. הנה, זה הפתק שאתם רואים, זה נכתב לפני שבוע. וזה מה שהרב רואה. אמר לו היהודי: ולכן לא הגעתי לשיעורים, כי לא הייתי פה. בעזרת השם, ממחר אני חוזר לשיעורים.

מספר הרב לייזר הגר: "אמא שלי הייתה אצל אחותי, ואחותי גרה קומה מתחת לאדמו"ר מאנטניא, ואחותי מחזיקה את האמא. וכשהאדמו"ר שמע את הסיפור מאותו אחד חזר ממנו - לא לבית, אלא לבית של אחותו ואמר לאמא שלו: "אמא, מתוקה, אני רוצה שתבואי אליי." והוא החזיק אותה אצלו בבית שמונה שנים וכיבד אותה בכל מיני כיבוד".

קדושים תהיו - אתה יודע איך אתה מגיע לקדושה? אתה יודע איך אתה יכול לצאת ממוות לחיים? "איש אמו ואביו תיראו".

כזה? אמרתי לו: לא, אין לי שום יוצרצייט. הוא אמר: אבל אני יש לי יוצרצייט של אבא שלי, אז למה לא נתת לי לעלות?

אמרתי לו: אתה רוצה לשמוע את האמת? הוא אמר: כן. אמרתי לו: איך אני יכול לתת לכן אדם עם סיגריות לעלות בשבת? הוא התפלא: אני! אני לא מעשן גם ביום חול, אני לא מעשן בכלל. אמרתי לו: יש לך סיגריות, מה אתה לא מעשן? הוא מסתכל, הבן אדם כמעט התעלף. הוא אמר לי: וואו, שבת, מה אני עושה? לא ידעתי.

מה היה? אומר: פשוט אני מתארח אצל הבן שלי, תכננתי לקום בנץ הלכתי לישון, שמתי את החולצה על הקולב. כשהתעוררתי היה חושך, והתבלבלתי בין הקולבים, ולקחתי חולצה של הבן שלי של יום חול, שמתי אותה עליי והלכתי. לא דמיינתי שיש סיגריות, לא חשבתי על זה בכלל ובאתי להתפלל.

אומר הבן אדם: על הכל חשבתי, אולי יש לו תרופות בתוך קופסת הסיגריות, אולי... ואולי... אבל לחשוב שהבן אדם מתבלבל בין החולצות – לא חשבתי על זה.

עד כמה צריך בן אדם לדון לכף זכות, איזה עוצמה אדירה זה שבן אדם רואה את העולם ורוד.

"הכי קשה לדון לכף זכות זה את אשתך"

חז"ל אמרו שצריך לדון כל אדם לכף זכות. הכי קשה לדון לכף זכות זה את אשתך. אני יכול לדון את כולם, אבל לדון את האשה, אין מה לדון. טוב, אז גם על זה חז"ל ציוו שצריך לדון לכף זכות.

ישר כוח על העלון "דרשתי קרבתיך"

אני את דרשה סיימתי, רק רוצה להגיד ישר כוח גדול לרב ישורון על העלון שהוא מוציא כל פעם. כי התאספו כמה סיפורים. ממש ישר כוח אלף פעמים.

דבר ראשון: יש פה איזה רב אחד אני לא מכיר את שמו, הוא אמר לי: אני נותן דרשות בכל מקום בארץ. מה שיש לי בכיסים זה רק את העלון הזה. כל מקום שאני הולך, באמת הדברים משפיעים. אפילו בבית כלא אני מוצא שיחות לאסירים.

אותו אחד סיפר עוד: התקשרה לאשתי איזה אחת שיש לה בית החלמה במרכז, היא אומרת שהיא שאלה את היולדות מה טוב שאני אביא לכם. וכמה יולדות ביקשו: להביא את העלון "דרשתי קרבתיך".

ביום חמישי בלילה התקשר ראש ישיבה מאשדוד, הוא אמר שהוא אחיין של הרב פנחס שיינברג (ראש ישיבת תורה אור). הוא אמר לי: תשמע, אני הייתי בבני ברק, ואיזה רב שם שמסר איזה סיפור מאוד חזק, אני התרגשתי מהסיפור הזה. שאלתי אותו: תגיד לי, מאיפה הסיפור הזה? והוא אמר לי: יש עלון "דרשתי קרבתיך", קראתי את זה שם. סיפר הראש ישיבה: חזרתי לישיבה, מסרתי שיחה ביום חמישי, וסיפרתי להם את הסיפור. המשגיח וכל הרבנים היו שם, ואיך שהסתיימה השיחה, כולם באו אליי: מאיפה הסיפור הזה? אמרתי להם: מהעלון "דרשתי קרבתיך".

עכשיו הראש ישיבה הזה אמר לי: אתה לא יודע, זה חיזוק גדול מאוד, ההוא מבני ברק. אמר לי: אם אתה מחפש עלון שייתן לך עידוד – זה העלון הזה. ולכן הוא אחר כך התקשר לרב ישורון, ביקש ממנו שישלח לו, כדי שיהיה לו כל שבוע למסור שיחות בישיבה.

וביום שישי פגשתי איזה יהודי אחד רחוק, הוא אמר לי: אתה מכיר את כל הבחורים האלה, עם האייפונים, אני פעם בשבוע אוסף אותם, ומוסר להם משהו, מה שלא הבאתי לדבר איתם שום דבר לא התחבר אליהם. מאז שקראתי את העלון "דרשתי קרבתיך", התחלתי לספר להם משם והם ממש מרותקים. ואז הוא אמר: שתדע שלא תעז לא להוציא את העלון הזה. אם לא תוציא את העלון, השיעור של אותו שבוע יתבטל, כי אין לי מה להגיד.

כשבאתי לפה עכשיו, בדרך, פגשה אותי איזה אחת, אומרת לי: תודה רבה על העלון. תדע לך שבעלי אין לו אישור כניסה הביתה בלי העלון. בשבילי זה עוגג שבת.

אז רציתי להגיד ישר כוח לרב ישורון. לפעמים מתייאשים, לפעמים מתעייפים, אז שתדע, זה משפיע הרבה. זה מה שאנחנו רק יודעים. מה שאנחנו לא יודעים.

יש לך כוח גדול, שתזכה לאריכות ימים ושנים, לבריאות, להצלחה, לסייעתא דשמיא, שיתקבלו כל תפילותיך לרצון לפני השם, שתזכה לנחת מעצמך, מאשתך, מהילדים, ומכל יוצאי חלצך, בעזרת השם שתראה מהם רק נחת דקדושה אמיתית, בכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

והשם יעזרונו על דבר כבוד שמו, אמן ואמן.

מאוד, לא מכובדת. והוא – הבן, רצה לפרגן לאבא שלו, היה הולך למעסיקים של אבא שלו, נותן להם כסף כדי שיתנו את זה לאבא שלו, ללא שאבא שלו ידע וכך קיבל משכורת פי שתיים מכל העובדים, וביקש מהם שיגידו לו: אתה העובד הבכיר פה. וכבר למעלה מ-12 שנים שהוא נותן כל חודש סכום של כסף, רק כדי שיהיה הרגשה טובה לאבא שלו, שירגיש עובד בכיר.

זה לא נגמר. כשאבא שלו נפטר, הוא כבר היה עשיר, ואף על פי כן הוא גר בדירה של שלושה חדרים שעומדת ליפול, ליד אמא שלו. כל זה רק כדי לטפל באמא שלו. רק אחרי 18 שנים, שהוא כבר מיליארדר גדול, אנשים לא מבינים איך הוא חי בכזה מקום, שאמא שלו נפטרה, אז הוא עבר לאיזה וילה ענקית.

אז תדע, שכל מה שאתה רואה פה זה בן אדם שהיה מוכן להקריב כדי לכבד את אבא שלו ואת אמא שלו. לא ברכות, לא שום דבר. זה הזכות העצומה שבן אדם זוכה.

"ואת שבתותי תשמורו" – הסמיכות לכיבוד אב ואם

"איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו". למה דורשים חז"ל "שבתותי תשמורו"? שאם יאמר לך אביך חלל שבת – אל תשמע לו. ואם יגיד לך אביך לא להניח תפילין – תשמע לו? גם לא! נו, אז למה התורה כתבה דווקא שבת, הרי יכלה גם לכתוב "איש אמו ואביו תיראו, לא תקיפו פאת ראשכם".

מכיוון שבשבת יש סברה מיוחדת. למה פיקוח נפש דוחה שבת? אחת הסברות שיש: "חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה". הייתי אומר, שאם אבא מצווה לחלל שבת – חלל שבת אחת, תזכה לאריכות ימים, יהיה לך הרבה שבתות אחר כך לשמור. לכן התורה הסמיכה את שבת, לומר שגם בזה אסור.

"ואהבת לרעך כמוך" – לדעת שהשני חושב כמוך

יש לנו עוד מצווה בתורה, יש מצווה לאהוב אחד את השני. שמעתם את זה? לא מאמין שיש דבר כזה, יש מצווה לאהוב אחד את השני. המצווה הזאת נכתבה בתורה: "ואהבת לרעך כמוך". "כמוך" – דורשים חז"ל ממש.

בן אדם צריך לדעת ולשים לב: כמוך. כמו שאתה – יש לך שכל ואתה מבין ואתה יודע הכל ואתה סובר שהסברות שלך הכי חזקות שיש – תבין, שבדיוק ככה חושב חבר שלך, בדיוק. יש לו סברות חזקות בדיוק הפוך ממה שאתה חושב. כמוך ממש.

בן אדם בבית שלו מרגיש כמה שהוא צודק. כמה שאתה מרגיש צודק – יש בדיוק אחרים שחושבים שהם הצודקים.

הדרשן שעלה ראשון – "וככה חושב כל דרשן"

סיפר הרב חיים שמואלביץ: יום אחד התכנסנו לאיזה מקום גדול, הגיעו מאות רבנים. תפסתי את המיקרופון, עליתי ראשון לבמה בלי שיזמינו אותי. אמרתי: אני רוצה להגיד לכם, אתם יודעים למה עליתי ראשון לפני כולם? כי הדרשן מספר אחד בעולם זה הרב חיים שמואלביץ. הבן אדם שמדבר הכי חזק שיש זה רק רב חיים, מי שכל הציבור שומעים אותו זה רק רב חיים שמואלביץ, ומי שמשפיע הכי הרבה זה רק רב חיים שמואלביץ.

אנשים שישבו שם חשבו אולי קרה משהו לבן אדם...

ואז סיים ר' חיים שמואלביץ ואמר: "וככה חושב כל דרשן". ואז הוא ירד. למה? יש פה מלא רבנים, כל אחד חושב את מי יזמינו... צריך שיהיה כמוך.

"בצדק תשפוט עמיתך" – מצוות דן לכף זכות

עוד מצווה שיש לנו: "בצדק תשפוט עמיתך", מצווה לדון לכף זכות.

סיפר איזה יהודי אחד: אני בשבת מתפלל, באמצע התפילה מגיע בן אדם, ומתיישב לידי. הוא היה נראה אורח, לא מהמניין. הסתכלתי פעם שנייה, אני רואה שיש לו סיגריות בכיס. אמרתי: מה זה, הבן אדם הזה מגיע לבית כנסת בשבת עם סיגריות? מה זה הדבר הזה? אמרתי לעצמי: אני אוכיח אותו. אבל הייתי בעצבים והבנתי שאם אני אוכיח אותו, אני אצעק עליו, ולך תדע, אולי בסוף זה יגרום שהוא יברח מבית הכנסת, עזוב, לא מתאים.

סיימנו שחרית, הגבאי מוכר את העליות – "מפטיר" הבן אדם שיושב לידי, אמר 100 שקל. אמרתי: יופי, עד פה! גם סיגריות וגם מפטיר? לא יעלה. אני אמרתי 200 שקל, הוא אמר 300, אמרתי 400. חשבתי לעצמי, אין סיכוי! הוא לא יעלה עם סיגריות! לא יעזור כלום! ההוא אמר 1000, אמרתי 1500, הוא אמר 1700, אמרתי 2000. 2000, הבן אדם שתק. 2000, זכיתי. עליתי מפטיר.

אחרי שהסתיים מפטיר, חזרתי למקום, הבן אדם הזה קם, לחץ לי את היד, ואמר לי: ישר כוח, ממש נהניתי לשמוע אותך קורא מפטיר, אני רואה שהתאמצת מאוד לשלם על זה, בטח יש לך יוצרצייט של אבא שלך או משהו